

บทที่ 12 ตะกร้อข้ามตาข่าย

ตะกร้อข้ามตาข่ายแบบไทยนั้นได้นิยมเล่นกันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2472 โดย นาย ยิ้ม สีหงษ์ และคณะเป็นคนคิดดัดแปลงเอาตะกร้อวงของไทยไปผสมแบดมินตัน หรือพูดง่าย ๆ ก็คือใช้ลูกตะกร้อแทนลูกแบดมินตัน และใช้เท้าแทนไม้แร็กเกตเตะลูกให้ข้ามตาข่ายและใช้การเสิร์ฟการนับแต้มอย่างแบดมินตัน การเล่นตะกร้อข้ามตาข่าย มีอยู่ 3 ประเภท

1. ประเภทเล่นข้างละ 3 คน
2. ประเภทเล่นข้างละ 2 คน
3. ประเภทเล่นข้างละ 1 คน

ปัจจุบันนี้การเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายไม่ค่อยมีคนนิยมเล่น เพราะเนื่องจากไม่มีการแข่งขันนั่นเอง หันมานิยมเล่นเซปัก-ตะกร้อ หลังจากที่ยอมรับให้มีการแข่งขันในกีฬาแหลมทอง หรือซีเกมส์

อย่างไรก็ตาม ควรจะได้สงวนกีฬาประเภทนี้ไว้เพื่อเป็นทรัพย์สินสมบัติของไทยเราต่อไป ฉะนั้น เพื่อช่วยกันรักษาและฟื้นฟูระเบียบการเล่นกีฬาของไทย ครู อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาทุกระดับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เช่น สมาคมกีฬาไทย กรมพลศึกษา และการกีฬาแห่งประเทศไทย น่าจะได้จัดให้มีการแข่งขันในวันสัปดาห์กีฬาเพื่อฟื้นฟูกีฬานี้ต่อไป

**กติกาการแข่งขันตะกร้อข้ามตาข่าย
ของสมาคมกีฬาไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ฉบับแก้ไขใหม่ พุทธศักราช 2507**

สนาม

1. ก. สนามจะต้องทำแบบ ก. (เว้นแต่ในกรณีที่กล่าวไว้ในวรรค ข. แห่งกติกาข้อนี้) ซึ่งมีความกว้างยาวตามที่แสดงไว้ในแบบนั้น และจะต้องทำเส้นด้วย สีขาว หรือสีดำ หรือสีอื่น ๆ ที่เห็นได้ง่าย ส่วนกว้างของเส้น $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร)

ในการทำสนาม เส้นกลางจะแบ่งสนามออกเป็นสองส่วนเท่ากัน ส่วนหนึ่งอยู่ในสนามส่งลูกข้างขวา อีกส่วนหนึ่งอยู่ในสนามส่งลูกข้างซ้าย ส่วนกว้างของเส้นส่งลูกสั้น และเส้นส่งลูกยาวจะต้องรวมอยู่ในความยาว 13 ฟุต (3.96 เมตร) ของสนามส่งลูกและเส้นกว้างของเส้นเขตต่าง ๆ จะต้องรวมอยู่ในความกว้างยาวของสนามที่กำหนดไว้

ข. ในที่ใดที่ไม่สามารถทำสนามสำหรับเล่นคู่ แต่อาจทำสนามสำหรับเล่นเดี่ยวได้ ก็ต้องทำตามที่แสดงไว้ในแบบ ข. เส้นหลังจะกลายเป็นเส้นส่งลูกยาวไปด้วย และเสาหรือวัตถุอย่างอื่นใช้แทนเสาดังกล่าวไว้ในกติกาข้อ 2 จะต้องตั้งอยู่ห่างจากเส้นเขตของสนาม ตรงกับเส้นแบ่งด้านข้างละ 1 ฟุต (0.305 เมตร)

เสา

2. เสาจะต้องสูง 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) จากพื้นสนามและจะต้องมั่นคงพอที่จะรักษาตาข่ายดังกล่าว ในกติกาข้อ 3 ให้ขึงตั้งอยู่ได้ และจะต้องตั้งอยู่ที่ตรงกับเส้นแบ่งแดนเขตข้างของสนามดังกล่าวไว้ในข้อ 1 ข. ในกรณีที่จะทำการแข่งขันประเภทเดี่ยวจะต้องใช้วิธีหนึ่งวิธีใดที่แสดงให้เห็นว่า เส้นเขตข้างอยู่ใต้ตาข่าย เช่น ใช้เสาบาง ๆ หรือวัตถุอย่างหนึ่ง กว้างไม่น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ นิ้วฟุต (0.038 เมตร) ไว้ที่เส้นเขตข้าง ให้ตั้งขี้นมาที่ตาข่าย

ตาข่าย

3. ตาข่ายจะต้องทำด้วยด้ายข้อมฝาดเส้นเล็ก มีตากว้างยาว $\frac{3}{4}$ นิ้วฟุต (0.019 เมตร) ตาข่ายจะต้องขึงให้ตึงจากเสาหนึ่งถึงอีกเสาหนึ่ง และจะต้องกว้าง 2 ฟุต 6 นิ้ว (0.76 เมตร)

ริมบนของตาข่าย จะต้องห่างจากพื้นสนามตอนจุดกลางสนาม 5 ฟุต (1.524 เมตร) และที่เสาจะต้องสูงจากพื้นสนาม 5 ฟุต 1 นิ้ว (1.55 เมตร) ตอนบนของตาข่ายติดแถบสีขาวพับ 2 ขนาดกว้าง 3 นิ้วฟุต (0.076 เมตร) มีเชือกหรือลวดร้อยกลางตลอดแถบผ้าและขึงตั้งให้ได้ระดับกับหัวเสาทั้งสองข้าง

ตะกร้อ

4. ลูกตะกร้อจะต้องสานด้วยหวายชนิด 6 เส้นขึ้นไปเป็นรูปทรงกลมขนาดโตวัดรอบไม่น้อยกว่า 16 นิ้ว และไม่เกิน 17 นิ้ว น้ำหนักเมื่อเริ่มการแข่งขันตะกร้อลอดบ่วงไม่เบากว่า 170 กรัม และไม่หนักกว่า 220 กรัม เซปักตะกร้อ น้ำหนักระหว่าง 160–180 กรัม แข่งขันทุกครั้งให้ใช้ลูกตะกร้อของกรรมการที่สนามจัดไว้

ผู้เล่น

5. ก. ถ้าว่าผู้เล่นหมายถึงผู้ร่วมเล่นในเกมส์ทุกคน
- ข. ในการเล่นประเภท 3 คน ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 3 คน ในการเล่นประเภทคู่ ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 2 คน และในการเล่นประเภทเดี่ยว ผู้เล่นจะต้องมีข้างละ 1 คน
- ค. ข้างใดที่มีสิทธิ์ส่งลูก จะต้องเรียกว่า ข้างส่งลูก ส่วนอีกข้างหนึ่งนั้นให้เรียกว่า ข้างรับลูก

การเสี่ยง

6. ก่อนที่จะเริ่มต้นเล่นทั้งสองข้าง ที่จะแข่งขันกันต้องทำการเสี่ยง ข้างที่ชนะการเสี่ยง มีสิทธิ์ที่จะเลือก
 - ก. เลือกส่งลูกก่อน หรือ
 - ข. ไม่ส่งลูกก่อน หรือ
 - ค. เลือกเอาด้านใดด้านหนึ่งข้างที่แพ้การเสี่ยงจะเลือกได้แต่ข้อที่ยังเหลืออยู่เท่านั้น

การนับคะแนน

7. ก. การเล่นประเภท 3 คน เกมส์หนึ่งมี 21 คะแนน เมื่อได้ 19 หรือ 20 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 19 หรือ 20 คะแนนก่อน มีสิทธิ์ที่จะเลือกกำหนด ให้เกมส์นั้นเริ่มต่อไปอีก 5 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 21 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิ์เลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 5 คะแนน เมื่อได้ 19 หรือ 20 คะแนนเท่ากันแล้วคะแนนก็จะเป็นเสมอกัน และ

ข้างที่ได้ 5 คะแนนก่อน เป็นฝ่ายชนะในเกมสนั้น

การเรียกครอง “กำหนด” การเล่นดังกล่าวในข้อนี้จะต้องกระทำก่อนการส่งลูกในครั้งต่อไป จากที่ได้คะแนน 19 หรือ 20 เท่ากัน

ข. การเล่นเกมคู่ เกมสนั้นมี 15 คะแนน เมื่อได้ 13 หรือ 14 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 13 หรือ 14 คะแนนก่อน มีสิทธิที่จะเลือก “กำหนด” ให้เกมสนั้นเล่นต่อไปอีก 3 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 15 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิเลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน เมื่อได้ 13 หรือ 14 คะแนนเท่ากันแล้ว คะแนนก็จะเสมอกัน ข้างที่ได้ 3 คะแนนก่อนจะเป็นฝ่ายชนะในเกมสนั้น

ค. การเล่นเกมเดี่ยว เกมสนั้นมี 11 คะแนนเมื่อได้ 9 หรือ 10 คะแนน เท่ากัน ข้างที่ได้ 9 หรือ 10 คะแนนก่อนมีสิทธิที่จะเลือก “กำหนด” การเล่นเกมสนั้น เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน หรือเล่นต่อไปจนครบ 11 คะแนน ในกรณีเช่นนี้ ถ้าผู้มีสิทธิเลือก “กำหนด” เล่นต่อไปอีก 3 คะแนน เมื่อได้ 9 หรือ 10 คะแนนเท่ากันแล้ว จะเป็น “เสมอกัน” ข้างที่ได้ 3 คะแนนก่อน เป็นฝ่ายชนะในเกมสนั้น

การเรียกครอง “กำหนด” ให้เป็นไปตามกติกาข้อ 7 ก. วรรค สอง

ง. ฝ่ายใดที่สละสิทธิเลือกกำหนดการเล่น ซึ่งเกิดขึ้นในโอกาสแรก แล้วก็ไม่มีสิทธิเลือก “กำหนด” การเล่นเกมที่เกิดขึ้นเป็นครั้งที่ 2

จ. ในการเล่นที่มีแต้มต่อไม่ยอมให้ใช้สิทธิเลือก “กำหนด” การเล่น

8. ถ้าไม่ได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น จะต้องเล่นโดยให้ชนะมากเกมส์ที่สุดใน 3 เกมส์ ผู้ที่เล่นจะเปลี่ยนข้างกัน เมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 2 และเมื่อจะตั้งต้นเล่นเกมส์ที่ 3 ก็ต้องเปลี่ยนข้างกัน (ถ้าต้องเล่นถึงเกมส์ที่ 3) และในการเล่นเกมส์ที่ 3 นี้ก็ต้องเปลี่ยนข้างกัน ตามคะแนนที่ได้นำไปตั้งที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ:-

ก. 11 สำหรับเกมส์ 21 คะแนน

ข. 8 สำหรับเกมส์ 15 คะแนน

ค. 6 สำหรับเกมส์ 11 คะแนน

หรือในการเล่น ชนิดที่การเล่นมีแต้มต่อ ข้างใดข้างหนึ่งทำได้ครั้งหนึ่งของจำนวน คะแนนทั้งหมดที่จะต้องทำเพื่อชนะเกมสนั้น (ในกรณีที่มีเศษให้ปิดขึ้น) ถ้ามีการตกลงจะเล่นเกมส์เดียว ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างดังกล่าวไว้ สำหรับการเปลี่ยนข้างเกมส์ 3 ข้างบนนี้

ถ้าผู้เล่นละเว้นการเปลี่ยนข้างตามกติกาที่วางไว้ โดยไม่ตั้งใจ ผู้เล่นจะต้องเปลี่ยนข้างทันทีเมื่อรู้สึกตัวว่าตนผิด แต่คะแนนที่ได้อยู่เท่าใด ก็ให้นับไปตามนั้น

การเล่นประเภท 3 คน

9. ก. เมื่อได้ตกลงว่า ฝ่ายใดจะเป็นฝ่ายส่งลูกก่อนผู้เล่นซึ่งอยู่ในสนาม “ส่งลูก” ต้องส่งลูกทแยงมุมตรงกันข้าม ถ้าผู้เล่นนั้นได้ลูกกลับไปก่อนที่ลูกจะถูกฟัน ลูกนั้นก็จะได้กลับมาโดยข้าง “ส่งลูก” แล้วข้าง “รับลูก” ก็จะโต้กลับไปอีก โต้กลับไป กลับมาเรื่อยไปจนกระทั่งเกิด “เสีย” ขึ้นหรือจนกระทั่งลูกอยู่ใน “การเล่น” (ดูกติกาข้อนี้ วรรค ข.) ถ้าข้าง “ส่งลูก” ทำลูก “เสีย” การส่งลูกของผู้ส่งลูกคนแรกก็หมดสิทธิ ข้าง “ส่งลูก” ก่อน ส่งลูกได้เพียงคนแรกคนเดียวเท่านั้น (ดูกติกา ข้อ 11) แล้วผู้เล่นของอีกข้างหนึ่งที่อยู่ในสนามส่งลูกด้านขวามือก็กลับเป็นผู้ส่งลูก ถ้าข้าง “รับลูก” โต้ลูกกลับไปไม่ได้หรือทำ “เสีย” ข้าง “ส่งลูก” ก็ได้ 1 คะแนน เมื่อได้คะแนนแล้วผู้เล่นข้าง “ส่งลูก” ผู้นั้นก็เปลี่ยนที่ส่งลูก โดยเปลี่ยนจากสนามด้านขวามือ ไปส่งลูกในสนามด้านซ้ายมือส่งไปยังผู้เล่นอีกข้างหนึ่ง ซึ่งอยู่ในสนามทแยงมุมตรงข้ามตรงไปตรงมาที่ฝ่ายนั้นยังเป็นฝ่าย “ส่งลูก” อยู่ การส่งลูกก็ต้องส่งจากสนามส่งลูกไปยังสนามส่งลูกอีกข้างหนึ่ง ซึ่งอยู่ทแยงมุมตรงกันข้าม การเปลี่ยนสนามส่งลูกโดยข้าง “ส่งลูก” จะกระทำต่อเมื่อตนทำคะแนนเพิ่มขึ้นได้ทุก 1 คะแนน

ข. ฝ่ายส่งลูก จะต้องส่งลูกแรกจากสนามส่งลูกด้านขวามือ เมื่อผู้ส่งลูกได้เล่นลูกจนกระทั่งส่งลูกออกไปแล้ว ต่อจากนี้ไปจะต้องถือว่าลูกอยู่ในการเล่น จนกว่าลูกนั้นถูกฟันหรือเกิดการ “เสีย” หรือ “เอาใหม่” เกิดขึ้น นอกจากที่ได้กำหนดเอาไว้ในข้อ 19 เมื่อได้ส่งลูกไปแล้วจนกระทั่งลูกนั้นได้ข้ามตาข่ายไปยังข้างรับลูก ผู้ส่งลูกจะอยู่ ณ ที่หนึ่งที่ใดในด้านของฝ่ายตน ซึ่งมีตาข่ายกั้นอยู่เป็นเขตก็ได้ โดยไม่คำนึงถึงเส้นเขตต่าง ๆ

ในการเล่น ที่ผู้เล่นจะเปลี่ยนแนวหรือตำแหน่งกันได้ก็ต่อเมื่อหมดสิทธิการรับ, ส่ง และผู้ตัดสินอนุญาตแล้วเท่านั้น

10. ผู้ที่จะรับลูกส่งได้ ต้องเป็นผู้ที่ส่งลูกมาให้เท่านั้น แต่ถ้าลูกถูกตัวผู้เล่นรวมกันกับผู้รับส่งลูก หรือผู้ที่เล่นรวมกันกับผู้รับส่งลูกเว้นผู้เล่นแนวหลัง (มือที่สาม) เล่นลูกนั้นข้างส่งลูกได้ 1 คะแนน ผู้เล่นผู้เดียวกันจะรับลูกส่งที่ฝ่ายส่งมาซ้ำกันสองครั้งติดกันไม่ได้ในเกมเดียวกัน นอกจากที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 12

11. ข้างที่ตั้งต้นเล่นเกมแรก หรือในเกมต่อไปส่งลูกได้คนเดียวในการเล่นคราวแรก ผู้ส่งลูกนั้นจะส่งลูกได้เรื่อยไปด้วยการเปลี่ยนแดนส่ง เมื่อตนได้คะแนนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน ทุกครั้งเรื่อยไปจนกว่าตนทำเสีย จากนั้นให้อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายส่งลูกได้อีก 2 คน จนกว่าฝ่ายตนจะทำเสีย 2 ครั้ง ผู้ร่วมเล่นแต่ละข้าง จึงจะส่งลูกได้ครบตามจำนวนในการส่งลูก เริ่มเล่นในเกมต่อไป ให้ฝ่ายที่ไม่ได้เริ่มส่งครั้งแรกเป็นฝ่ายส่งลูก ถ้าเริ่มเล่นในเกมที่สามให้ฝ่ายที่ไม่ได้ส่งลูกในเกมที่สองเป็นฝ่ายส่งลูกก่อน

12. ถ้าผู้เล่นยื่นผิดคอร์ท ผิดแดน เวลาส่งลูกและบังเอิญเป็นฝ่ายได้แต้ม จะต้องมีการให้ออใหม่โดยเงื่อนไขการให้ “ออใหม่” นี้จะต้องใช้สิทธิเรียกร้องก่อนจะมีการส่งลูกในครั้งต่อไป

ถ้าผู้เล่นยื่นผิดคอร์ท และไม่ทราบว่าตนยื่น จนกระทั่งมีการส่งลูกในคราวต่อไปเสียแล้ว ถือว่าให้ผ่านไปและจะใช้สิทธิให้ “ออใหม่” ไม่ได้ และตำแหน่งที่ยื่นของผู้เล่นก็ต้องปล่อยไว้จนกว่าจะหมดเกมส์

การเล่นประเภทคู่

ในการเล่นประเภทคู่ให้ใช้กติกาข้อ 9-12 เว้นแต่วิธีการเล่นครั้งแรก ผู้ส่ง ส่งลูกเริ่มเล่นได้เพียงผู้เดียว เมื่อลูกเสียโดยฝ่ายส่งลูก เป็นผู้กระทำ ให้เปลี่ยนข้างส่งโดยผู้ส่งข้างหลังนี้ส่งลูกได้เรื่อยไปจนกว่าฝ่ายตนจะทำเสียทั้งสองคน

การเล่นประเภทเดี่ยว

13. ในการเล่นประเภทเดี่ยวให้ใช้กติกาข้อ 9 ถึงข้อ 12 เว้นแต่

ก. ผู้เล่นจะต้องส่งลูก หรือรับลูกส่งในสนามรับลูกส่งขวามือ แต่เฉพาะเมื่อการนับคะแนนของผู้ส่งลูกจำนวนศูนย์ หรือจำนวนเลขคู่เท่านั้น การส่งลูกและรับลูกส่งจะต้องและรับในสนาม ส่งลูกซ้ายมือ เมื่อการนับแต้มของผู้ส่งลูกได้จำนวนเป็นเลขคี่

ข. ผู้เล่นทั้งสองต้องเปลี่ยนสนามส่งลูก ภายหลังจากที่ทำคะแนนได้ 1 คะแนนทุกครั้ง

การทำ “เสีย”

14. การทำเสียซึ่งผู้เล่นที่เป็นข้าง ส่งลูก เป็นผู้ทำขึ้นจะทำให้ส่งลูกต้อง ตาย แต่ถ้าผู้เล่นข้างฝ่ายรับลูกเป็นผู้ทำขึ้นข้างส่งลูก ได้คะแนน 1 คะแนน

การทำเสียเกิดขึ้นเมื่อ

ก. ในการส่งลูก ถ้าเล่นลูกเกินกว่า 1 ครั้ง

ข. ในการส่งลูก ถ้าลูกไปตกลงในสนามส่งลูกที่ผิด คือไปตกในสนามส่งลูกไม่ทแยงมุมตรงกันข้ามกับผู้ส่งลูกหรือไปตกไม่ถึงเส้นส่งลูกสั้น หรือไปตกเลยเส้นส่งลูกยาว หรือไปตกนอกเส้นเขตข้างของสนามส่งลูก ที่ต้องส่งลูกไปนั้น

ค. ถ้าเท้าของผู้ส่งลูกไม่อยู่ในสนามส่งลูก ที่จะต้องส่งลูกไปหรือเท้าของผู้เล่นที่เป็นผู้รับส่งลูก ไม่อยู่ในสนามส่งลูกทแยงมุมตรงกันข้าม จนกระทั่งลูกได้ถูกส่งออกมาแล้ว (ดูกติกา ข้อ 16)

ง. ในขณะที่ทำการส่งลูก หรือก่อนที่จะส่งลูก ถ้าผู้เล่นคนใดหลอกล่อหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเป็นการกระทำที่ไม่สะดวกแก่คู่ต่อสู้ของเขา

จ. ในการส่งลูกก็ดี หรือในการโต้ลูกไปตกนอกเขตสนามหรือผ่านทะลุตาข่ายไป หรือผ่านไปใต้ตาข่าย หรือไม่ข้ามตาข่ายไปหรือไปถูกหลังคา หรือฝ้าผนัง หรือถูกตัวหรือเครื่องแต่งกายของผู้เล่นคนหนึ่งคนใด (ลูกที่ตกลงบนเส้น จะต้องถือว่าได้ตกลงบนสนามหรือสนามส่งลูก หรือเส้นนั้นเป็นขอบเขต)

ฉ. ถ้าลูกที่กำลังเล่น ฝ่ายใดได้เล่นลูกก่อนที่จะข้ามตาข่ายมาข้างตน (อย่างไรก็ดี ผู้เล่นลูกอาจใช้ส่วนของร่างกายที่ถูกลูกตามกติกาตามลูกที่ตนเล่นตาข่ายไปได้)

ช. เมื่อลูกอยู่ในเวลา “กำลังเล่น” ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งถูกตาข่ายหรือที่ขึงตาข่ายด้วยส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย หรือด้วยเครื่องแต่งกาย

ซ. ถ้าลูกถูกตัวฝ่ายผู้เล่นเกินกว่าสองครั้งติด ๆ กัน โดยผู้เล่นคนเดียวกัน หรือลูกถูกโต้ โดยผู้เล่นและผู้ร่วมเล่นฝ่ายเดียวกันติด ๆ กัน

ญ. ในการเล่นแต่ละครั้ง ถ้าลูกถูกตัวผู้เล่นข้างเดียวกันเกินกว่า 1 คน

ณ. ถ้าผู้เล่นคนใดคนหนึ่งกีดขวางคู่ต่อต้านของเขา

ด. ถ้าฝ่าฝืนกติกาข้อ 16

ฎ. เล่นลูกด้วยแขนท่อนบน แขนท่อนล่าง สอกข้างสอกหน้าและมือ (ข้อยกเว้นยอมให้ผู้เล่นใช้ สอกหลังไหล่ และศีรษะได้)

กติกาทั่วไป

15. ผู้ส่งลูก จะต้องไม่ส่งลูกจนกว่าคู่ต่อต้านของเขาได้พร้อมแล้ว ว่าพยายามจะโต้ลูกที่ส่งไปนั้น

ผู้ส่งลูกและผู้เล่นที่รับลูกส่ง ต้องยืนอยู่ภายในขอบเขตสนามส่งลูก และขอบเขตสนามรับลูกส่งของตน (ตามที่กำหนดเขตไว้โดยมีเส้นส่งลูกยาว เส้นส่งลูกสั้น เส้นกลางและเส้นข้าง) และบางส่วนของเท้าทั้งสองข้างของผู้เล่นเหล่านี้ จะต้องถูกพื้นสนามอยู่ในตำแหน่งจนกระทั่งการส่งลูกได้กระทำแล้ว เท้าใดเท้าหนึ่งของผู้ส่งลูกก็ดี หรือผู้รับลูกส่งลูกก็ดีที่อยู่บนเส้นหรือถูกเส้น จะต้องถือว่าเท้านั้นอยู่นอกสนามส่งลูก และสนามรับลูกส่ง (ดูกติกาข้อ 14 ก.) คู่ของผู้ส่งลูกและคู่ของผู้รับลูก จะยืนอยู่ ณ ที่ใดก็ได้ แต่ต้องไม่บังหรือกีดขวางการส่งลูกและรับลูกส่งสำหรับผู้เล่นแนวหลังขณะรับและส่งจะยื่นล้ำหน้า ผู้เล่นแนวหน้าไม่ได้

17. ถ้าในการส่งลูกหรือโต้กันลูกกระทบตาข่าย และข้ามตาข่ายไปได้แล้วไม่ถือเป็นลูกเสีย ถ้าโต้ลูกผ่านออกไปนอกเสาตาข่ายข้างใดข้างหนึ่ง แล้วไปตกบนเส้น หรือภายใต้เส้น

อย่างไร้เกิดขึ้น โดยไม่ต้องรอให้ผู้เล่นเรียกเรื่องขึ้น และต้องให้คำวินิจฉัยเด็ดขาดในการ
อุทธรณ์เกี่ยวกับการโต้เถียงเรื่องคะแนนซึ่งร้องเรียนขึ้นมาก่อนการส่งลูกครั้งต่อไป และ
ผู้ตัดสินเลือกตั้ง ผู้กำกับเส้น ตามที่เห็นสมควรคำวินิจฉัยของผู้ตัดสิน ต้องยืนยันตามคำบอก
ของผู้กำกับเส้น อย่างไรก็ตามถ้ามีการตั้งผู้ชี้ขาดขึ้นคำอุทธรณ์จะต้องได้รับการพิจารณาจากผู้ชี้
ขาด เฉพาะปัญหาเกี่ยวกับกติกา ซึ่งผู้ตัดสินได้วินิจฉัยโดยเด็ดขาดแล้วเท่านั้น

การดำเนินการแข่งขัน

22. การแข่งขันจะต้องดำเนินไป ตั้งแต่ต้นจนจบการแข่งขันเว้นไว้แต่

ก. ในการชิงแชมป์บนโต๊ะกระดานระหว่างชาติ จะมีการหยุดพักได้ไม่เกิน 5 นาที
ในระหว่างเกมส์ที่ 2-3 ของการแข่งขัน

ข. ในประเทศที่เกี่ยวกับดินฟ้าอากาศ อาจจะมีการผ่อนผันให้พักได้ไม่เกิน
5 นาที ในระหว่างเกมส์ที่ 2-3 โดยได้รับความเห็นชอบขององค์การนานาชาติ เป็นลายลักษณ์
อักษรเสียก่อน ระหว่างการแข่งขันเกมส์ที่ 2-3 ในประเภทเดี่ยว คู่ สามคน

ค. เมื่อดินฟ้าอากาศไม่อำนวย กรรมการตัดสินอาจจะสั่งให้ยุติการแข่งขันได้
ตามความเห็นสมควร ถ้ามีการชะงักการแข่งครั้งนี้เกิดขึ้น คะแนนที่ได้ต้องอยู่คงเดิม
และจะเริ่มตั้งต้นแข่งขันใหม่จากคะแนนที่ได้อยู่แล้วนั้น การแข่งขันจะหยุดไม่ได้ไม่ว่า
กรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ในการที่จะให้นักกีฬาหยุดพักผ่อน เพื่อจะได้มีกำลังเล่นต่อไปหรือเพื่อจะได้
รับการแนะนำสั่งสอน วิธีการเล่น จากผู้อยู่นอกสนาม ผู้เล่นผู้ใดไม่มีสิทธิ์จะออกจากสนาม

